Intervenció de Toni Mora,
secretari general de CCOO del Baix Llobregat,
a l'assemblea celebrada el dimecres 1 de febrer de 2012 a Cornellà

Molt Bon Dia companyes i companys!

Bon dia a totes i tots, la gent del Baix Llobregat i a tota la gent del Consell Nacional de la CONC i de la Comissió Executiva Confederal que ens acompanya. Una especial salutació i un especial agraïment pel nostre Secretari general de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, Joan Carles Gallego, i pel nostre Secretari General de la Confederació Ignacio Fernández Toxo.

Moltes gràcies per ser-hi aquí, això és una gran mostra de la nostra força, de la nostra potència. Gràcies per ser-hi aquí i gràcies per la vostra feina diària, habitual, constant, en la defensa i millora de les condicions de vida i treball de la classe treballadora del Baix Llobregat.

Gràcies per fer gran aquestes CCOO, gràcies per fer que gairebé 27000 persones facin forta aquesta organització i gràcies per contribuir, una altre vegada, a la gran victòria a les eleccions sindicals. Hem tornat a guanyar les eleccions sindicals, som el primer sindicat al Baix Llobregat amb un 45,70% de representació i una distància de 259 delegades i delegats respecte a la UGT. Moltes gràcies.

I aquest sindicat fort cap a on va? I aquest sindicat fort que fa? I aquest sindicat fort per que serveix?

Iniciem un any congressual i aquí al Baix ja ens hem posat en marxa per preguntar, per provocar el debat, per escoltar i prendre nota del que diu la nostra gent, les nostres Seccions Sindicals, els nostres delegats i delegades.

Com podem fer un sindicat més fort a les empreses? Com podem tenir més impacte social? I per això com hem de transformar el nostre sindicat per ser més útil, més àgil, més eficient?

Escoltar i prendre nota per després posar en comú i debatre al Congrés.

Som molt presents al dia a dia de les empreses, per això hem guanyat les eleccions sindicals.

Però hi ha espais, col·lectius, sectors, petites i mitjanes empreses, i alguna gran encara, on tenim prou camp per créixer. No sempre hem d'utilitzar els mateixos mètodes de penetració sindical, hem de pensar en que existeix una realitat conformada i moltes especificitats que ens obliguen a imaginar-nos novament.

Parlem del sindicalista de referència, de la col·laboració interfederativa, de les accions conjuntes per la difusió del missatge sindical de mobilització, la coordinació necessària entre delegats i delegades de CCOO a espais com l'aeroport, els centres comercials, alguns polígons de la nostra comarca o llocs com el World Trade Center de Cornellà.

Hem de treballar per ser més presents, per fer encara més pròxim el sindicat als companys i companyes de les petites empreses. I la possibilitat que ens obre el Acuerdo para el Empleo y la Negociación Colectiva per que via seguiment constant del desenvolupament i aplicació del conveni col·lectiu, de les circumstàncies de inaplicació o de conflicte, incidir en empreses on no estem encara organitzats.

Aquest Acord cal explicar-ho molt bé a la societat i al centre de treball. Avui correspon a altres companys el fer-ho amb més precisió i amplada. Però voldria assenyalar que hem d'explicar-ho amb la ferma convicció de la utilitat del sindicat, de la posició central del sindicat a la societat i del context molt dur al qual el sindicat es fa responsable de defensar els interessos de la classe treballadora.

Interessos de part, combinant compromís amb la societat espanyola i sobre tot amb les persones que pitjor ho estan passant, les persones que són a l'atur.

Que es un Acord difícil per a temps difícils, de crisi, de hegemonia política de la dreta més conservadora, bel·ligerant amb les nostres polítiques i amb el nostre codi genètic.

Però que es un Acord que enforteix la nostra eina preferent :la negociació col·lectiva, que fa aquesta el centre de la gestió dels canvis als centres de treball i que ens dóna instruments per sostenir l'ocupació a les empreses i defensar i reivindicar els nostres drets. No ens quedem amb xifres d'orientació salarial que no son tan distants de la nostra negociació habitual a empreses i sectors, no abusem dels dogmes, que el sindicat es transforma per ser útil i la gent necessita respostes, no catecisme.

Estem al centre de totes les mirades. Molts que tenen veu i cartera no ens volen veure ni en pintura, ens acusen de totes les maldats de la terra. Però son molts més els que confien en les nostres decisions. I hem d'anar de la ma de molts que tenen l'interès comú de protegir la societat democràtica a la qual vivim.

Es clar que són moments històrics, alguns amb veu i cartera han decidit que fins aquí ha arribat un model capitalista i volen acabar una simfonia que els sona a molt condescendent amb els menesterosos com nosaltres.
El sindicat és una eina principal de contrarèplica, d'alternativa però no es omnipotent, ni pot anar-hi sol. Hem de teixir aliances socials, com ara contra les retallades antisocials del govern de Catalunya, per defensar l'educació, la sanitat pública, els nostres drets de ciutadania. Hem de defensar la qualitat de l'ocupació als serveis públics, no han de pagar els treballadors i les treballadores l'angúnia i la falta de lideratge polític dels resignats pel dòberman neoliberal, per les agències de qualificació, pel manament de no hi ha altre sortida.

Per què si hi ha altre sortida, la sortida social a la crisi, la del bloc social, la que hem de construir amb consciència de que es possible, centre de treball a centre de treball, acord a acord, mobilització a mobilització.

Volem una societat cohesionada i per això hem d'anar a l'ofensiva. Necessitem una organització forta amb afiliació massiva. Sense afiliats i afiliades no existeix sindicat, sense afiliats i afiliades no ens escolta ningú.

Dissabte 28 de gener vam realitzar grans manifestacions a tota Catalunya i continuarem pressionant amb contundència a aquest govern dels pitjors, que pensen en una microCatalunya i sembla ser que no trepitgen ni el metro, ni els supermercats ni les voreres de la realitat.

Què li diu el sr. Mas als gairebé 800.000 catalanes i catalans a l'atur? Nosaltres els hi diem l'atur es la nostra preocupació principal i ens hi jugarem la pell per intentar redreçar aquesta situació.

Jo vull recordar avui als companys i companyes de Spanair, de Newco, d'Aviaservices, milers de companyes i companys que no saben que serà d'ells. També vull recordar al cap megalòman del projecte on han deixat més diners públics en els últims anys, el sr. Ferran Soriano, gran conferenciant, home alliçonador que ha estimbat tot i espero i desitjo que esmeni el seu fracàs absolut negociant un pla social per tots els treballadors i treballadores. Els nostres prohoms, la classe benestant catalana, us sona?

Jo vull recordar a les companyes i companys de Cosmètica Tècnica en lluita per poder construir un projecte de futur laboral, a la nostra gent de Rotocayfo (Printer) amb un procés de negociació i futur per endavant. Vull recordar a les companyes de Benito Menni que després de tota la campanya en contra de la empresa han escombrat a les eleccions sindicals amb un majoria absoluta (13 de 21). Vull recordar la lluita de la nostra gent de la Fundació Rubricatus (CET del Prat) i la dels companys de Ferroser, afectats per un comportament ofensiu continu de la empresa.

Aquesta Unió de sindicats comarcals existeix i es fa forta dient i actuant com a tal. No hi ha Unió si no hi ha voluntat de construir un projecte comú entre tots. I jo vull aquí fer un reconeixement als sindicats comarcals que composen aquesta Unió, al secretariat de la Unió i als equips i responsables d'aquests sindicats per la seva bona feina i la manera com tenen d'entendre la seva doble vinculació als projectes federatiu i territorial. La manera com tenen d'entendre que CCOO es fa gran en la cooperació, en la transversalitat, en el govern compartit, en la construcció diària d'un projecte de transformació social dintre i fora del centre de treball.

Un projecte comarcal que s'insereix en el projecte dinàmic de la CONC que encapçala, en temps durs i complicats, el company Joan Carles Gallego. Aquest tros de la CONC , aquesta Unió del Baix es construeix dia a dia així, dintre del projecte confederal, còmode i amb il·lusió per reforçar-lo, decidida aquesta Unió a ajudar en la reforma necessària del nostre sindicat.

Joan Carles, temps durs, decisions dures, pots comptar amb nosaltres, compta amb nosaltres.

Compañeros y compañeras, hace mucho tiempo que vivimos tiempos interesantes. Odio la expresión que dice que la crisis genera oportunidades, la crisis es un pozo del que hay que salir sin dejarse a nadie por el camino. Personas, derechos, sociedad, sindicato.

Yo tengo un hijo y una hija. El pequeño todavía es futbol y coches pero poco a poco enlaza algunas ideas y ya pregunta con interés. Pero mi Ana me tiene robado el corazón. Ya sé que no hay que aprovechar la tribuna para estas cosas pero quiero que lo entendáis, porque sabemos muchos de nosotros y nosotras que arropar a alguien después de haberle contado un cuento es algo muy especial.

Y Si ese alguien a quien tú le has explicado quien fue Ernesto Che Guevara te regala una pequeña disertación como la que sigue: yo quiero ser trabajadora y luchar por los derechos de la gente como el señor de tu camiseta, no puedo menos que dedicarle 30 segundos de homenaje. Perdonadme.

No hay nada perdido.

No hay final de nada.

Esta sociedad está muy viva, este sindicato está muy vivo. De esta asamblea vamos a salir para explicar en todas las empresas, en todos nuestros sitios que hay motivos para la movilización y que tenemos propuestas y fuerza para defenderlas.

Yo reivindico el orgullo de pertenecer a este gran sindicato de gente muy importante que defiende a gente muy importante. Yo reivindico el orgullo de ser de CCOO y ayudar a construir una sociedad mejor. Yo reivindico el derecho al optimismo, la necesidad del optimismo, la obligación del optimismo; el que piense que no se puede hacer nada que se vaya de nuestra lucha.

Nosotros somos muy importantes, nosotros nos merecemos un gran respeto, nosotros defendemos la parte más importante de esta sociedad, la que tira de ella, los trabajadores y las trabajadoras. Convenio a convenio, manifestación a manifestación, huelga a huelga.

Nosotros y nosotras no queremos ser héroes, ya tenemos nuestros héroes y son irrepetibles. Queremos luchar, necesitamos luchar y vamos a luchar por cambiar las cosas. Tenemos valores y compromisos, y los que no sean coherentes con esos valores comunes y no los pongan en práctica que no se pongan en nuestro lado.

Y nuestro lado, el de los trabajadores y las trabajadoras es fuerte y está preparado para la negociación y para el conflicto si es necesario.

Que se enteren bien los empresarios especuladores, los voceros ignorantes, que se entere bien la caverna y los meapilas, la derecha reaccionaria y poco moderna, que se enteren bien, que CCOO está muy viva y que tiene un plan.

Que se enteren bien que la partida no se ha acabado y que los trabajadores y las trabajadoras vamos a ganar.

Gracias y viva CCOO!!

Toni Mora
Secretari general de CCOO del Baix Llobregat